

Beldelerimizdeki Eğitim Sistemi:

Kasıtlı Cahil Bırakılma ile Acil İslah Etme İhtiyacı Arasında

Karanlık bir odanın köşesinde, beli kırık bir öğretmen, üzerinde eski ve tozlu bir kitap bulunan yıpranmış bir ahşap masaya yaslanarak oturmuş şöyle bağıırıyordu: Burada zihinlerimiz boş müfredatların ve kayıp hayallerin karmaşasına gömülmüş, burada eğitim bir risaletten bir sertifikaya dönüştüğünde, fikirler hapsedilmiş, geleceğin ışığı kaybolmuş, icat ediciliğin kanatları uçup gitmiş ve öğretmen ise ağır kaygılar taşıyan, motivasyonu ve risaleti kaybolmuş ve yeterli eğitim hazırlığı, kendisini motive edecek ayrıcalıkları ve ona yakışan toplumsal saygının olmadığı bir görevliye dönüşmüştür.

Acı içinde yüzünü buruşturarak pencereyi işaret etmişti; zira orada kafelerde beklemekten bitkin düşmüş ve bir postacının hiç kimseye ulaştırmadığı bir yükü taşıdığı gibi sertifikalarını taşıyan gençler oturuyordu.

Sömürgeci, ordularını çıkardığında tamamen ayrılmadığının, aksine eğitimin içine saplanmış bir hançer bıraktığının ve tarihin yeniden yazılıp sömürgecinin bir kurtarıcı, direnişçinin ise bir isyancı haline geldiğinin ve onu dini boyuttan kopardığının farkındadır; zira öğrencinin, biyoloji öğrenip Darwin'in teorisini benimsemekte bir sakınca görmemesi, ekonomi okuyup tefeciliği haklı çıkarması, şeriata müracaat etmeden kanunlarla meşgul olması, eğitim sistemini kültürümüze, tarihimize veya dinimize benzemeyecek şekilde çarpıtan ve anlamak yerine ezberlemeye dayanan bir hançerdir. Dolayısıyla öğrenci, icat edicilikten ziyade ezbere dayalı sınav sırasında boşaltılan ve sonra da bunları unutan, pratik alıştırmaları veya ek becerileri olmayan ve beldemizin ihtiyaç duymadığı uzmanlıklar öğretilen geçici bir depolama makinesine dönüşmüştür. Bu da sorgulamayan, düşünmeyen, aksine ezberleyen ve tekrarlayan, analiz etmeyen ve icat edici olmayan bomboş bir zihin üretmiş ve işsiz veya üretken olmayan eğitilmiş bireyler ya da yeterliliğe sahip olmayan çalışanlar mezun etmiştir. Bu yüzden ön plana çıkarılanlar, işgalle fikri ve kültürel olarak bağlantılı olan, işgalin fikirlerinin propagandasını yapmakta, Arapça dilimizin rolünü azaltıp onun yerine sömürgecilerimizin dillerini getirmede rol oynayan ve âlimleri ve dehalarıyla şan ve şeref yazmış medeniyetler aracılığıyla başarısını kanıtlamış İslami alternatifin geçerliliğini sorgulayan ve onu şekli ritüellere indirgemen seçkin bir gruptur.

İşgali destekleyen kapitalist ülkelerin, itaatkar ve zelil rejimlerimizin yardımıyla izlediği cahil bırakma politikası, son zamanlarda beldemizde net bir şekilde ortaya çıkmıştır; işte Suriye sadece bir örnektir; zira yeni hükümet Batı'ya güven verici bir mesaj verdiğini, onlara sadakatini teyit ettiğini, aşırılığa karşı olduğunu ve ılımlılığı hedeflediğini kanıtlar gibi din derslerini azaltıp yerine müzik dersleri koymuştur!

Okula devam etme günlerinin üç güne indirilmesine, kitapların kaldırılmasına ve basitleştirilmiş eğitim materyallerine güvenilmesine, öğretmenin rolünün

marjinalleştirilip ihmal edilmesine, mali haklarının reddedilmesine yönelik çağrılar gibi řu anda Batı şeria'da yaşananlara ışık tutarsak, görölmeyen şeyleri görürüz.

Bu durumun tehlikesi, tarihinin cahili olan ve direnişin manasını anlamayan, kimliğinden soyutlanmasına boyun eğen, cihad yerine müzakereye inanan bir neslin ortaya çıkmasında açıkça görölmektedir. Böylece her zaman bilincin taşıyıcısı ve dayanıklılığın eğiticiisi olan öğretmen, fikri veya ahlaki etkisi olmayan ve risaleti bilmeyen salt bir öğreticiye dönüşmüştür.

Olan şey, yöneticiyi kutsallaştıran ve değerlerden çok itaati önceliklendiren bir otoritenin altında, din, kimlik ve projeden yoksun bir şekilde büyümesi amaçlanan bir neslin bilincine yönelik bir savaştır.

Arap ölkelerindeki eğitimin, şekli bir reforma değil, kalkınma projesine yönelik bir devrime ihtiyacı vardır. Bu yüzden gayeyi yeniden tanımlamak ve müfredatı, şerî ilimler ile diğer bilimlerin arasını entegre etmeye, İslami kimliği inşa etmeye, Arapça diline önem vermeye ve rol model olmasının yanı sıra zihinleri ve akılları eğiten, sadece akademik olarak değil de şerî olarak da hazırlanan, prestiji ve statüsü olan ve sadece bir öğretici değil, aksine bir risalet taşıyıcısı olan bir öğretmenin gözetimi altında değerleri ve ilkeleriyle yeryüzünü imar edebilecek bir insan inşa etme konusundaki gayesini gerçekleştirmeye dayalı Kur'an ve sünnetin referanslığında yeniden tasarlamak gerekir. İşte o zaman sonuç, temelleri din ve silahı da ilim olan büyük bir ümmeti yeniden inşa eden alimlerden, mücahitlerden, ıslah edicilerden ve üreticilerden oluşan bir nesil olacaktır; bu da ancak Allah'ın şeriatına dayalı Raşidi Hilafeti yeniden kurmak için çalışmakla gerçekleşebilir.

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: **وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** **“Allah řu iki adamı da örnek veriyor: Bunlardan biri dilsizdir, hiçbir şeye gücü yetmez ve efendisinin sırtında bir yüktür. Onu nereye gönderse hayırlı bir iş beceremez. Hiç böyle biriyle adaleti emreden ve her işte dosdoğru bir yol takip eden insan eşit olabilir mi?”** [Nahl 76]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Menal Ümmü Ubeyde